

[Poul Møller.]

punkter, hvor erfaringen har vist at ændringer er nødvendige, for at vi kan få et rimeligt og retfærdigt ligningsgrundlag.

I den forbindelse må det også oplyses for os i udvalget, om skattemyndighederne helt ud har benyttet de midler, de beføjelser, som den bestående lovgivning udstyrer dem med, og hvilke resultater der er kommet ud af benyttelsen af disse beføjelser.

Det bør også være formålet med udvalgsarbejdet at finde den mellemproportional, der yder skattevæsenet det, som er nødvendigt for, at der kan nås frem til en retfærdig ligning, uden at dette kære, men frygtede væsen udstyres med beføjelser, der kan udlægges som chikane af den enkelte borger i højere grad, end det er rimeligt og nødvendigt. Jeg kan her f. eks. pege på lovforslagets § 3 — som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen også omtalte — hvor man i lovens § 6 har slettet ordene „når særlige forhold taler derfor“ uden at sætte noget andet i stedet. Jeg medgiver, at ordene „når særlige forhold taler derfor“ er så løse, at de var vanskelige at fortolke både for borgere, retsmyndigheder og skattemyndigheder; men derfra og til at gå ind på en almindelig blankobemyndigelse er der et langt skridt, og det må være rigtigere at tydeliggøre i loven, i hvilke tilfælde man mener myndighederne skal have ret til at gå ind i borgernes hjem eller i deres forretning og på stedet kontrollere deres regnskabsføring, og hvilken del af regnskabsføringen der skal kontrolleres. Der er for så vidt ingen tvivl om, at det, der har ligget til grund for selvangivelsen, bør være kontrolbart; men når det i lovforslaget foreslås, at man også skal kunne kontrollere den regnskabsføring, der har fundet sted på en enkelt dag, er man kommet ud i bestemmelser, som kan medføre, at der bliver mere chikaneri end nødvendigt for formålet.

Vi fra vor side kan gå langt med hensyn til at pålægge den enkelte borger oplysningspligt om hans egne forhold og med hensyn til at give skattemyndighederne mulighed for at afkontrollere de givne oplysninger hos de pågældende; men vi mener, der kan være anledning til større forsigtighed, når man vil pålægge uvildige og uvedkommende tredjemænd, der hverken har stået i ansættelsesforhold eller afhængig-

hedsforhold, men kun i et ganske løst forretningsmæssigt forhold til den pågældende, oplysningspligt, hvilket kan nærme sig alles angiven af alle.

Vi mener ikke, det kan være rigtigt, at man, fordi man har indgået en enkelt handel med et menneske, har pligt til at angive over for skattevæsenet, hvor meget og hvilke beløb denne handel har omfattet. Derved udstrækker man mistanke til folk, som ikke selv har været impliceret i en skattesag, og som har deres egne papirer i orden, men som nødsages til at angive andre mennesker — og det synes vi man skal være en lille smule forsigtig med. Det må være rigtigt at få indrettet reglerne således, at de først og fremmest tager sigte på forholdet mellem skattevæsenet og den borger, man har under mistanke, uden at inddrage en videre kreds af borgere for at finde ud af, hvor meget den pågældende har undraget sig i skat.

Vi vil naturligvis også under udvalgsbehandlingen søge at finde frem til nærmere vished om, hvor store administrationsudgifter finansministeren regner med at de nye regler vil give anledning til. Jeg går ud fra, at det ikke kan være rigtigt, at de ikke vil give anledning til nogen udvidelse af administrationsapparatet. Jeg går ud fra, at meningen er at få en øget skatteadministration, for at man kan opnå noget, man ikke i dag kan opnå; men det vil vi formentlig kunne få oplyst i udvalget.

Vi er af den opfattelse, at selv med det bedste apparat vil der stadig findes mulighed for at skjule indtægter. Man har talt om, at der er 3 milliarder kr., der skjules. Hvorvidt dette tal er rigtigt, kan vi også få nærmere oplyst under udvalgsbehandlingen. Men selv om tallet 3 milliarder kr. skulle være rigtigt, vil selv det bedste skatteadministrationsapparat være ude af stand til at samle samtlige 3 milliarder kr. op. Vi kan ikke lave et net, der er så fint, at ikke noget smutter igennem. Det vil være i alles interesse, at nettet laves på en sådan måde, at det under rimelige udgifter og rimelige administrationsomkostninger får alt det med, som det er væsentligt og vigtigt at få med, så vi derigennem bidrager til at fjerne den gensidige mistanke, som befolkningsgrupper nu nærer til hinanden i denne sag. At søge at fjerne den gensidige mis-